RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 13.825 van 27 juli 2020
in de zaak A. 230.413/XIV-38.304

In zake : XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hajarpi Chatchatrian
kantoor houdend te 8000 Brugge
Langestraat 46/1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 maart 2020, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 232.171 van 3 februari 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 1 juli 2020 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker acht het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 160.371 van 19 januari 2016 geschonden omdat daarmee verzoekers halfbroer I.M. wel als vluchteling werd erkend op grond van de ook thans aangevoerde bloedwraak.

In het bestreden arrest wordt niet getwijfeld aan de bloedvete waarop verzoekers verzoek om internationale bescherming is gesteund. De door verzoeker

geciteerde punten 4.8 en 4.9 van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 160.371 van 19 januari 2016 bevatten echter geen beoordeling van het gedrag van verzoekers vader. Hieraan wordt geen afbreuk gedaan door het feit dat I.M. destijds tijdens zijn gehoor op het commissariaat-generaal ook verklaringen heeft afgelegd over het gedrag van zijn vader. Verzoeker maakt derhalve geen schending aannemelijk van het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 160.371 van 19 januari 2016. Bovendien kan de beoordeling van een door verschillende personen aangevoerde vrees, al is deze gesteund op dezelfde aangevoerde grond, evolueren in het licht van het tijdsverloop, dat te dezen niet minder dan 4 jaar bedraagt tussen de beide arresten.

Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

2. Verzoeker acht het “bijzonder vreemd dat het thans bestreden arrest herhaaldelijk stelt dat de bloedwraak, waarvan het bovendien het bestaan zelf ontkent, daarnaast ook stelt dat het niet actueel meer zou zijn”, hetgeen er volgens hem toe leidt dat hem “ten onrechte het vluchtelingenstatuut, minstens subsidiaire bescherming wordt ontzegd”.

Verzoeker gaat met zijn algemene kritiek en de verwijzing naar een andere zaak in een krantenartikel volledig voorbij aan de omstandig ontwikkelde motieven van het bestreden arrest. Hij vraagt in wezen een nieuwe beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als administratieve cassatierechter echter niet bevoegd is.

Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 20 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig juli tweeduizend twintig, door:

Carlo Adams,	staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**